

פקודת העיריות (תקון)

מס' 22 לש 1938.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העיריות, 1934.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת העיריות. (תקון), 1938, וקוראין אותה כאחד עם פקודת העיריות, 1934, הקרויה להלן הפקודה העיקרית:—
השם הקצר. מס' 1 לש' 1934.
2. סעיף 90 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הכנסת המלים „או לבאי כחם האישיים החוקיים”, בסוף פסקא (ד) לסעיף-קטן (1) מאותו סעיף.
תקון סעיף 90 מהפקודה העיקרית.
3. סעיף 96 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הפסקא דלקמן אחר פסקא (ז) מסעיף-קטן (2) של אותו סעיף:—
„(ח) לפקח על הקמתם ודרך עבודתם של מעליות וארובות למעליות שבכל בנין, וכן לדאוג לבדיקתן, עד לאותה המדה שהמועצה תראה צורך בה, כדי לאפשר מניעת תאונות בקשר עם כך.”
תקון סעיף 96 מהפקודה העיקרית.
4. סעיף 102 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת התנאי הנוסף דלקמן אחר התנאי לפסקא (א) של סעיף-קטן (1) מאותו סעיף:—
„ובתנאי שמותר יהא להטיל את המס הזה, ובאשור כנ"ל, על קרקע בלתי תפוסה, בשעור נמוך משעור מכסת האחוזים של שוי הקרקע לצרכי מסים, המוטל על בנינים או קרקע תפוסה.”
תקון סעיף 102 מהפקודה העיקרית.
- 5.—(1) סעיף 107 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „קרקע תפוסה או בלתי תפוסה או” בין המלים „בתנאי שאם איזה” והמלה „בנין” המופיעות בתנאי לסעיף 107.
(2) סעיף זה רואין אותו כאילו קבל תוקף ביום האחד באפריל, 1937.
תקון סעיף 107 מהפקודה העיקרית.
6. סעיף 115 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף-הקטן דלקמן כסעיף קטן (4):
„(4) מקום שהוטל מס עפ"י הוראות פקודה זו על בעל כל בנין או קרקע ואותו בנין או קרקע נתונים לבעלות בלתי מחולקת, מותר לגבות את המס מכל אחד או מאחדים מן הבעלים השותפים והאישי או האנשים שנגבה מהם המס תהיה להם הזכות לתבוע השתתפות מאת הבעלים השותפים האחרים בשעור החלק המגיע מאיש איש מהם, והרשות בידם לעקל את ההכנסה המתקבלת מן הנכסים או הקרקע עד שיגבו את הסכום המגיע משאר הבעלים השותפים.”
תקון סעיף 115 מהפקודה העיקרית.

הרולד מק-מיכאל

נציב עליון.